

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXXVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

detrectaret, auertisse eum fertur Ericus Krummedighe. Cur tantam perderet pecuniam? armis occupandas fore. Iam regina annis deficiens, in fata concessit, non habens in tantis regnis vel vnum pedem, ubi moreretur: In naui, ad oppidum Flensburg, spiritum efflauit. Omnes deinde in circuitu regi inclinauere. Ericus dux, Holsatia insidiatur, Tode slo oppido in flammis redacto. Magnopolenses duces, ut causam belli prætenderent, dotem sex marcharum millia ex relictis Adolphi nouissimis poscerunt: alioquin hostilia ab illis expectarent: Placabili responso omnes studuit Henricus comes continere.

CAPVT XXXIIII.

DVm impliciti magno bello Holsati detinerentur, Thietmar si pacta foedera iterum violauere: non per iustitiam requirentes, ut debuerant, satisfieri querimonijs: sed armis vindicaturi, in proximam mouerunt Phrisiam. Erat annus quartusdecimus post mille quadringentos. Causam belli prætenderant, quod dudum antea quatuor eorum congenites, pro suis sceleribus, meritis in Phrisia poenas luentes, suspendium pertulere: Id in suam iniuriam omnes retorsere, quod auderent Phrisij nobilem illum suorum sanguinem attingere. Iusta nimirum causa belli gerendi ad vindicandos sues, suis sceleribus meritis poenas olim soluente. Prodiere tamen Eydoram transgressi: Phrisiones obuiam profecti, excepere venientes, & armis collatis ita saluauerunt, ut multi locum acciperent, quem corporibus tegerent: ceteri fugam iniere, multis in Eydora dimersis. Hac clade per terram nunciata, conclamant ad arma. Vindicandum quoque Phrisiones sunt ausi in suos populares. Ita magno iterum agmine perarmato, terram inuadunt proximam: iam igne ferroque plus, quam antea, sentientes.

res. Non ausi aciem opponere Phrisones, cesserunt, pradam hostibus relinquentes: Alij redimere sua, ex promissa pecunia, curauerunt. Ita tum Thietmarsii prada aucti, & se promissa pecunia locupletati, redierunt. Sed cum eorum arbitrio non solueretur promissa pecunia, iterum duxere in Phrisiam, iam armis eorum exterritam, nec ad opponendam aciem quicquam molientem: sed pro suo arbitrio iterum multam imposuere maiorem. Triginta marcharum millia voluere in sumptum belli, ad compensandam iniuriam necatorum, praesertim ad aquanda funera quingentorum a Phrisionibus primo praelio caesorum: pro quibus casis unum dare viuum obsidem, donec pecunia solueretur, cum interim pro casis Phrisionibus nihil impetaretur: compuleruntque dare literas, in quibus se obligarent, ad iustitiam hoc ordine faciendam conquerentibus: Capitanei Phrisij nominarent ex Thietmarsis viros viginti, quibus unum ex Phrisia iungerent, sacramenta praestitutum nominatis Thietmarsis: coram his iustitiam sumerent querulantes, tam Phrisij, quam Thietmarsii: Iusta nimirum pacis conditiones, sed tum victis & territis subeunda. Dux autem iam bello impliciti, cum audirent tantam Thietmarsorum in suos violentiam, monuerunt literis & nuncijs, ut abstinerent: sed nihil illi mouebantur. Duces interim alibi distenti, dissimulabant ad tempora suorum iniuriam: quam Adolphus dux post mortem fratrum ad compromissum, quod suo tempore dicemus, perduxit, aestimans suorum damna ad ducenta marcharum millia. Sed haec postea. Tum vero Otto Schinkel quidam ex Holsatis, cum Tilen praesidium ducum nomine teneret, & dominis suis ex quibusdam causis se opponeret, per terram Thietmarsiae ex Holsatia pradam egit: Equitum deduxit, & in Thietmarsia equos & omne pradam vendidit. Sed Henricus comes, sumptis machi-

machinis & belli apparamentis, eum dicto deiecit praefidio, coegitque terram linquere, & in exilio vitam finire.

CAPVT XXXV.

Cimbriae insulam, quam corruptè, alij Fimbriam, alij Imbriam nominant, antiquæ gentis nomen seruantem, varia tum fortuna iactabat. Rex tum illam ditte tenebat. Holsati recipere conuensi, conueniunt in villam proximam, tanto silentio, ut nihil in terra sentiretur: & mouentes in eam ante matutinam lucem, omnes in terram copias exposuere. Exorta luce, cum cernerent habitatores adesse hostes, sonare iubent campanas, & congregari populum, ut fidem regi impleant. Erat decimussextus post mille quadringentos. Stetere in acie in aduersos. Sacerdos, qui diuinis in opido Borg præerat, medium se interposuit, si quo modo sanguinis effusionem posset euitare: Futuros spondet habitatores quod cogerentur: Esse inermem populum, qui regi sacramenti vinculo esset obligatus: si arcis domini fierent, facturos se quod tenerentur, quodque fieri viderent de capite illis imposito. Arcem Glambeke miles Danus tenebat, qui tota nocte de naui commeatus & arma arcis induxit. Vnde factum est, ut suis rebus intentus, minus obseruaret, quid hostes molirentur. Sed dux & comes ambo Henrici, vallauerunt obsidione arcem: expugnaturi armis non facile, fame contenderant superare. Naui semper ad manum habebat miles memoratus. Cumque octo septimanis continuata obsidione nihil ex Dania adueheretur, (erat enim media iam bruma) arcem fidelibus commendans, ipse nauigabat in Daniam, redibatque, commeatus & arma importatus: sed fortius, ne inueheret, restitit Holsati. Factum est,